

Can Bachs o Bacs

Sant Iscle de Vallalta

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Al límit oriental del terme, al vessant de solell del turó de Can Castellanet, prop de Can Ginebre.
Emplaçament	A la partió amb Sant Cebrià de Vallalta
Alçada:	112

Coordenades:

Latitud:	41.62543
Longitud:	2.58237
UTM Est (X):	465211
UTM Nord (Y):	4608274

Classificació

Número de fitxa	08193 - 14
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVII-XVIII
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Reformes del segle XXI
Protecció	Legal
Observacions protecció:	BCIL
Número inventari	IPA 8963/4212-I
Generalitat i altres inventaris	
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	08192A006000140000KT
Autoria de la fitxa	Àlex Asensio
Data de registre de la fitxa:	dt., 25/06/2019 - 02:00

Descripció

Masia de planta rectangular de 12 metres d'amplada per 5 de fondària, d'una crugia paral·lela a la façana principal. Es compon de planta baixa i pis, i coberta de dos aiguavessos amb el carener perpendicular.

La façana principal està encarada a migdia. Els paraments són arrebossats i pintats de color blanc.

A la planta baixa hi ha, sensiblement desplaçat cap a llevant, un portal d'arc de rebaixat amb brancals de pedra i llinda monolítica, flanquejat per dues finestres emmarcades en pedra, una amb ampit de pedra basta i l'altre, treballat. La porta consta de dues fulles amb posts de fusta.

A la planta primera apareix, centrada, una successió de tres finestres de pedra amb ampits semiesfèrics fets de lloses molt prominents. En el pany de ponent de la façana es conserva esgrafiat un rellotge de sol quadrat amb numeració àrbiga i senyals per a les mitges hores, del primer terç del segle XIX. Altres elements característics són la xemeneia d'obra situada en l'angle S-O i els quatre permòdols o pedres encastades que sobresurten a l'altura del primer pis i que probablement servien per suportar o penjar-hi llums d'oli.

El cos principal és doblat pel costat nord amb una ampliació de l'habitatge de les mateixes característiques tipològiques, però lleugerament més alta, amb una porta de dues fulles a la planta baixa i una finestra allindada al pis superior pel sector de ponent.

La resta de la façana oest del conjunt és completament cega i la de llevant té únicament dues finestres alineades, una sobre l'altra, en el seu tram davanter, com a conseqüència de la juxtaposició d'un altre edifici lleugerament reculat. Es tracta d'un habitatge independent de planta baixa i pis disposat en sentit longitudinal S-N, amb coberta de dos aiguavessos amb el carener perpendicular a la façana.

La masia va ser reformada l'any 2011.

Observacions:

L'accés es fa a través d'un camí particular restringit amb cadena que enllaça amb la pista de Can Palau, després de travessar la urbanització de Can Ginebre des de la carretera BV-5128.

Protecció:

Pla General d'Ordenació de Sant Iscle de Vallalta. Text refós. 2006. Nivell de protecció B.

Pla especial urbanístic i catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta. Text refós. 2016. M-53.

Història

La masia apareix representada, per bé que sense identificar-ne el nom, en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 del Instituto Geográfico y Estadístico, segons còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya de l'any 1914. El mateix any apareix també grafiada amb el nom de 'Can Bach' en el full del Mapa Geológico y Topográfico de la Provincia de Barcelona a escala 1:40.000 corresponent a la Región Cuarta o del Río Tordera.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2015). Pla especial urbanístic i Catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta, Llibre V, Document núm. 3. Catàleg de masies i cases rurals. Element M-53, pp. 567-574.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2006). Pla General d'Ordenació de Sant Iscle de

Vallalta. Normes urbanístiques (text refós). Relació d'edificacions, núm. 9, p. 104.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2006). Sant Iscle de Vallalta, la porta del Montnegre.

Sant Iscle de Vallalta: Parc del Montnegre i el Corredor, p. 17.

GENERALITAT DE CATALUNYA. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Departament de Cultura. Ref. Núm. 8963.

